

[Hauch.]

forslag skønner, at der har været nogen Uklarhed til Stede, som den højtærede Udenrigsminister ikke har opklaret. Da vi stod over for at skulle optage Forhandlinger med Tyskland om det Aar, vi nu er inde i, skulde der ifølge en Bestemmelse i den dansk-tyske Aftale forhandles i de saakaldte blandede Udvalg, det vil sige, at Repræsentanter for Danmark og Tyskland skulde forhandle om de forskellige Forhold og Afsætningsvilkaar i de forskellige Lande med Hensyn til Landbrugets Produktion. Tyskeren Baron v. Kanne er Formand for det tyske blandede Udvalg og jeg for det danske, og vi havde et Møde i Berlin, umiddelbart før de dansk-tyske Handelsforhandlinger fandt Sted. Forud herfor var der gaaet dette, at de i Landbruksraadet deltagende Organisationer var blevet indkaldt til et Møde, hvor vi spurgte dem, hvor meget man inden for de enkelte Grene af Landbruget: Æg, Smør, Kvæg o. s. v., vilde finde det naturligt at sælge til Tyskland i det kommende Aar. Vi sagde til dem, at det var ikke Fantasital, vi ønskede, men Tal for, hvor meget det var naturligt og rimeligt af slippe af med paa det tyske Marked for derved at lette Afsætningsforholdene paa det engelske Marked og hæve Priserne. Vi kom til det Resultat, at vi skulde have en øget Afsætning paa 88,5 Mill. Kr. Vi nævnte disse Tal for Tyskerne, da vi forhandlede med dem i Berlin. De fandt dem store, men protesterede ikke imod dem.

Nu ved jeg nok, at den højtærede Udenrigsminister siger: Ja, men disse Mennesker dernede i Berlin, hvad betyder de? De betyder ikke noget, det er Regeringens Repræsentanter, som har Betydning. Deri har den højtærede Udenrigsminister jo Ret, men en Kendsgerning er det i alt Fald — saa mange Aar har jeg haft Lejlighed til at deltage i dette Arbejde, at jeg ved det —, at der, hvad der er meget behageligt for det danske Landbrug, er kommet et Omslag i den tyske Landbostands Indstilling over for Spørgsmaalet om Indførsel af Fødevarer. Det lader sig ikke tilsøre; de tyske Agrarer var i sin Tid vore bestemte Modstandere, naar vi stod over for Spørgsmaal om Forhandling med Tyskland om Afsætning af vor Landbrugsproduktion, men det er de ikke mere. De sagde: Os kan det jo i og for sig være lige meget, som Forholdene nu er indrettet i Tyskland, og de tilføjede, hvad vi naturligvis med Glæde erfarede; at de vilde gerne handle med os. For det første havde vi en ensartet

Kvalitet af Landbrugsvarer, og for det andet er der den Ting, at naar vi lover at levere noget om Mandagen, kommer det ikke først om Onsdagen eller om Torsdagen, men den Dag, vi har lovet det til, og det sætter de Pris paa. Man maa huske paa, at det tyske Landbrugsministerium og Ernæringsministerium er slaaet sammen til eet Ministerium, Ernæringsministeren sorterer faktisk under en Administration, som skal sørge for Indkøb udefra af de Fødevarer, som det tyske Landbrug ikke kan levere. Den Indstilling, man havde fra det tyske Landbrugs Side over for os, var, som sagt, venlig. Nu har jeg set, at den højtærede Udenrigsminister i Folketinget har sagt: Det betyder ikke saa forfærdelig meget med den Venlighed, for det er saadan en Venlighed, der ikke koster noget. Nej, men det lader sig ikke tilsøre, at der foreligger den Kendsgerning, at vi ingen Modstandere har i det tyske Landbrug, saaledes som vi tidligere har haft, naar vi stod over for at skulle afsætte vore Varer.

Yi kommer saa til det Øjeblik, da disse Handelsforhandlinger skulde begynde. Den højtærede Udenrigsminister vidste, og vi paaskønnede, at det blev sagt til den tyske Forhandlingsdelegation, at vi havde saa mange flere Varer end i Fjor, som vi gerne vilde af med. Jeg skal indrømme, at da det blev sagt, sporede jeg en Forbavselse hos den tyske Forhandlingsdelegation og ikke mindst hos Lederen. Det er ikke forkert, naar den højtærede Udenrigsminister siger: Tyskerne kunde slet ikke gaa ind paa det. Man var forbavset, men hvad var man forbavset over? Man var forbavset over, at Danmark kunde tænke sig, at det var i Stand til gennem sine Køb i Tyskland at skaffe de Salgsmuligheder, som Talen her var om. Det var det, man var forbavset over.

Men hvorfor afviste man nu dette fra tysk Side? Gjorde man det, fordi man ikke troede, vi havde Varerne her i Landet og kunde levere dem? Nej, det gjorde man ikke. Gjorde man det, fordi Tyskland ikke havde Brug for vore Landbrugsvarer og derfor ikke vilde have dem? Nej, det gjorde man ikke, for man havde Brug for Varerne, og man vilde gerne have de danske Varer. Men hvorfor gjorde man det da? Man gjorde det, fordi man havde sine Erfaringer med Hensyn til, hvordan man fra Danmarks Side administrerede de Aftaler, som var truffet. Det er Forholdet. Og den højtærede Udenrigsminister kan tale saa meget, han vil, om dette Spørgsmaal — det lader sig ikke tilsøre, at der